

qua Aktieselskaber, og til Staten for det første en Formueskat af Aktieselskabet som saadant, derefter en Formueskat gennem Aktionæren, idet han ogsaa skal svare Skat af sine Aktier, derefter skal der af Aktieselskabet som saadant svares Indkomstskat til Staten, og endelig skal Aktieejeren ogsaa af sine Aktieindtægter svare Indkomstskat. Det er altsaa gennem seks Beskatninger man naar op til at beskattede vore Aktieselskaber saa højt, som det ærede Medlem for Thisted Amt (N. Andersen) saa godt og saa rigtigt beviste med Eksampler. Der vil her ikke blive Tale om at lægge 1 eller 2 eller 3 pCt. Skat paa dem, men Aktionærene ville kunne komme til at svare 14 pCt. og højere Skat. Jeg kan derfor ikke se det allermindeste retfærdige i den ny Tanke, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har kastet ind i Kommissionen, og som ganske vist er det eneste ny, der findes i dennes Forslag. Jeg kan i og for sig heller ikke se noget retfærdigt i det, som jeg før hørte det ærede Medlem fremhæve, at det, der skulde være Formaalet, skulde være, ikke at Ejendomsskatten blev til en Værdiskat, nej, Formaalet skulde være, at alle de, der havde Fordel af de faste Ejendomme, skulde være med til at betale Skat derigennem, at Skatten af Prioriteterne ogsaa gaar tilbage til Ejerens Kommune, altsaa til Fordel for Ejeren — det udtales herom saa smukt, at, naar en Landmand arbejder paa sin Gaard ude i Landet, er det til Fordel ikke alene for ham og den Kommune, han arbejder i, men ogsaa for den Prioritetshaver, som sidder og nyder Renterne af de Penge, der staa i Landejendommen, Maa jeg spørge, om der er taget det allermindeste af dette Hensyn til alle andre Ejendomsbesiddere? Er der taget et Gran af Hensyn hertil f. Eks. over for Ejere af Skibe? Nej, der er ikke mindste Tale om noget saadant i Kommissionsforslaget, de store Dampskibsaktieselskaber skulle svare den fulde Skat af deres Aktiekapital. De have meget ofte ved Siden af Aktiekapitalen en stor Prioritetsgæld, og de, der eje Prioriteterne og tage Renten deraf, have selvfølgelig ganske den samme Fordel af det Udbytte, som Aktieselskabets Skibe sejle op. Men er der Tale om, at Skibenes Ejere faa noget af deres Prioritetshaveres Skat tilbage? Nej, det er en Fordel, som de Herrer Besiddere af fast Ejendom ene have Krav paa, men Landets øvrige Borgere ikke. Jeg kan med min bedste Vilje ikke se noget retfærdigt eller billigt heri, og naar

jeg ser hen til den Hensynsløshed, hvormed man gaar til at beskattede anden i andre Retninger langt mindre begunstiget Formue i Landet seksdobbelte, ser jeg langt snarere noget højst uretfærdigt deri. Og dette er det eneste ny i Kommissionens Forslag, det eneste, der i det hele har lidt Karakter af en Reform. I Landstingsforslaget er der jo derimod en virkelig Reform. Det slaar for alle faste Ejendommers Vedkommende en Streg over deres fra Fortiden arvede Skatter, og vi ville i deres Sted faa en ny og gennemgaaende mindre Skat paa fast Ejendom, der har den store Fordel, som en virkelig gennemført Værdiskat har. Det er det, som vil naas ved Ejendoms-skylden, som jeg i Modsætning til den ærede Ordfører (Alberti) og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) mener absolut skal og maa følge sammen med Hartkornskatternes Afskrivning; og hvis den blev ændret eller rettere, hvis den blev i nogen væsentlig Grad reduceret, vilde jeg finde de faste Skatters Afskrivning uforsvarlig, ligesom jeg saa ikke vilde kunde gaa med til Reformen. Man naar ved denne Skat, at netop de Indvendinger vilde være hævede, som med nogen Grund have kunnet lyde fra Landet, nemlig at Landbruget vedbliver at svare den høje Skat, selv om Landejendommenes Værdi gaar ned. Vi vilde herefter have et rent og klart Grundlag for Ejendomsskatterne. Hvert femte Aar vurderes alle Landets Ejendomme, og i Forhold til den Værdi, de til enhver Tid have, svares der Skat. Gaa Tiderne op for Landbruget, bliver Landbruget i Stand til at svare højere Skat, vil det ogsaa komme til det, og gaar Tiderne nedad for Landbruget, mindskes i samme Forhold dets Skatter, og saa flyttes de over paa Byerne og omvendt. Jeg kan ikke se andet, end at der deri er noget for Fremtiden tiltalende og retfærdigt; kunde man tillige naa at faa formindsket de Indvendinger, som selvfølgelig kunne gøres, at det i Øjeblikket vil komme til at gaa for meget ud over enkelte, vilde der ved denne Reform være naaet noget betydeligt. Jeg havde derfor tænkt mig, at der paa dette Grundlag, paa Basis af en Bearbejdelse af Landstingets Forslag, skulde kunne komme en Reform, som ogsaa jeg, der ikke er en begejstret Ven af hele Skattereformen her, kunde slutte mig til, men jeg vil ærlig talt sige, at det var fremfor alt under Forudsætning af, at det da ogsaa blev erkendt af Hartkornets Talsmænd, at man herigen-nem fik hævet den fra Fortiden arvede